

ОСНОВНА ШКОЛА „БОРА РАДИЋ“ - БАВАНИШТЕ

РЕПУБЛИКО, ДИКО НАША!

Полети

БР. 18

1978.

REPUBLIKO? POEZIJO I SREĆO NAŠA!

ARMIJA

Armija naša mila
volimo te svi,
jer bratski naš put
čuvaš nam ga TI.

Armijo, diko naše,
volimo te svi,
jer slobodu našu svetu
donela si TI.

Armijo slavnih heroje
Sutjeske, Neretve,
ponosne Kadinjače,
Armijo oktobra i maja,
Armijo, redeniče!

Marjenović Dušica
VII-1

T I T O

TITO!
Veliki čovek, velike nada!
Sigurne ruke vodi nas sada.
Nerodima prvi je rekao:
"Nek sveko ko robom neće,
u boj krene i jeram stresel!"

Svima je istinu rekao tad,
zato je naše ovekvestvarnost sad:
slobode sje,
cveće cveta,
klesje se žuti,
a ljubav, ljubav beskrajno širi!

To je naš čovek
to je naš heroj!
sigurne ruke mire
To je naš čovek
VOLJENI T I T O!

Novković Voja
VII-2

HVALA TI

U tihnoj mračnoj jesenjoj noći
dok veter umilno i blago piri
š žuto lišće na grani šušti,
jeden vojnik pritežen bdi.

Naslonjen na neko stablo
granicu verno čuva, a misli...
seća se oca, majke, brata...
seća se Sutjeske hučne zelene
i njene slavne čete.

Ali to divne oči mlade
uvek sve lepo i dobro vide,
čuvalu budno granice naše
dok mi, deca, spavamo u miru
ne misleći na bombe i mitraljeze,
na one koji nevino ginu.

Zato ovu pesmu i pevam tebi
za rođendan je ko poklon primi,
čestitke primi iz srca moga,
Vojniče, Armijo naša, večito živi!

Novković Voja
VII-2

DRUGARSTVO

Drugarstvo je buket ruže
koji nam smeh i život pruža.
Ono nam dane čini srećnim.
Drugarstvo simbol slobode,
života i reda,
simbol koji nam snaga daje
da cveta naša ruža
i svoj divni zanosni miris
širom sveta širi, pruže!

Marjenović Dušica
VII-1

Ј Е С Е Њ И П О Т О У Р И

ПТИЦЕ СЕЛИЦЕ

Јесен нам је тужна допла,
Скупили се мале ласте,
Дугоноге клепетуне
За југ јата окупљају
Да си она тамо попла.

Ускоро ће зајено поћи
На далеки топли пут,
Преко Срда и долина,
Преко мора и планина
У далеки топли југ.
А пролеће нама драго
Кад обане попут зоре
Опет ће нам оне доћ.

Танасић Миланка
уч. III-2

ЈЕСЕН

Наступила тмујна јесен,
Грожђе ено већ се бере,
Кукуруз полако зру.
Птице нам се неке селе,
Време хладни
Ситне кипе падају.

Котарица Данијел
уч. III-2

ЈЕСЕН

Јесен је стигла -

Децаполазе у школу,
Јесен је жута стигла -
Биве људи вредно ору.

Јесен је стигла -
Сунце слабије греје,
Врбе су бога те почеле
Песма, бесела слуда
Свет је весео, свет се смеје.

Јесен је тмурна ту -
Птице селице одлећу,
Јесен је кипна ту -
Последњи жанци крекећу!

Ракочевић Горан
уч. III-2

ЈЕСЕН

Јесен је дохујала
На пареном лепом коњу,
Позлативши моје село
Напу лепу пумицу.

Дивимо се кеном злату,
Дивимо се кеном зору -
Вредни људи на бербу
Врена деца у школу.

Колар Биљана
уч. III-2

ЈЕСЕН

Јесен нам је ево рана
Позлаћена стигла нама.

Пупти опало лишће
Грчку трои гаврани
Природу напу лепу
Јесени спопали снџ.

Ипак највише ми је било,
Ви то добро знате,
нама веселој деци жао
Када је ено тамо
И последњи лист опало!

Станковић Снежана
уч. III-2

ЈЕСЕН

У ноћи лишће тихо пупти,
Земља сузе кипене пије.
Време се само гупи и тупти,
А мајка судно и нежно бдије.

Вредни ратари само журе
Док време не стигне тмурно,
Врбу да обаве - трактори журе
Све што је вредно
Сада је и журно.
Јесен је то, јесен жута!

Новковић Воја
уч. VII-2

ДАЖ ЈЕСЕНИ

Велики бели и златни пут,
Бистра вода жубори из вреда,
А тамо цвета сунцокрет жут
Ту је некад љубав седела.

Трава је мирисна бујала,
Девојка момку руку пружала,
Вода је зато тихо хујала,
А румена руца цветала.

А сада.... јесен је стигла,
Јесења киша сици ил пада,
Оплао тужно лици пунти,
Све полако замире сада.

Време се све више тупти,
Ноћ кипна полако пада,
Птице тужну песму поје
Док мисли се сећања роје, роје.
Дах јесени ето то је.

Новковић Воја
уч.VII-2

БАВАНИПТЕ

Баванипте - лепо име
Поносни смо киме.

Школа му је златна, лепа,
Знаће нас у вој чека.

Биоскоп - нап стари цвет,
У вему видимо цео свет.

Амбуланта отворених врата
Увек спремна она чека
У посету да јој дођу
Мајка, деца, бака, дека.

Банка нам је нова лепа
Новац чува - новац пружа
И птедине, раденике
Она свакодневно чека.

Баванипте у четири реда,
Из далека ко Њујорк изгледа,
А из близа, а из близа
Ко центар Париза.

Баванипте - дивно име
Поносни смо зато киме.!

Марјановић Дуница
уч.VII-1

ЈЕСЕНИ

Запумори пума јаче,
Кипа с брега закопрља,
Крај оморике и пума плаче
Јесен нам све дође,
Ко нека тмурна иснена вила
Из нека бајке или приче
Ставом опалог тужног лица.

Тако то у моме селу
Сваке године ето сива.
Крај канала у певару
За зиму се гнезди птица сива.

Умиру тихо опвале траве,
Стрлика живе сад красн,
Шљиве све више плаве...
Природа се полако гаси...
И сада ене спава, спава.

Трифунув Снежана
уч.VII-2

ЖИВОТ

Често у ластама сагледам
жизот свој.
Понекад у неком било ветру
угледам себе.

Сваки сат или тренутак неки
то сам у вему ја.

У процветалој природи
видим и сећам себе ја

У бивама лепим и родним
Испуњених жубером жеља...
на наравно то сам ја

Откуцаји срца мога
казују ново време.

Откуцавају оно што тече,
Бескрајно, бескрајно!

А то је живот
и у вему ја!

Глишић Слађана
уч.VII-2

ДРАГИ ЧИТАОЦИ,

ШАЉИТЕ НАМ СВОЈЕ РАДОВЕ ЗА
СЛЕДЕЋИ БРОЈ ВАШЕГ ШКОЛСКОГ
ЛИСТА "ПОЛЕТ" КОЈИ ЈЕ ПОСВЕЋЕН
МАЈУ!

ПЕСМО, О ПЕСМО, откуцај си СРЦА МОГ!

САМА

Док сада седимовако сама,
Враћам се у проплогост
И видим те како се омениш
И радујеш животу.

Осећаш на тебе,
Допоси ми осмех горчине,
Јер сада, после много времена,
Осећам да желим близину твоју
Шалчући тихо "Волим те."

Сада се плашим да ћеш видети
Црвенило мојих образа,
Подрхтај усана мојих
На којима је наша младост
Оставила своје прве пупољке.

Волим те.....
У сваком ведром дану...
Видим твоје насмејене очи...
Твој ход, твоје биће
Још увек пратим
У дугом простирању
Банатске равнице.

Ђуричић Весна
уч. II раз.
усмереног образовања

СЕТИ СЕ

Сети се мене када си тужан,
Сети се мене када си сам,
Сети се мене кад никог не желиш,
Јер у мислима не буди сам.

Сети се оног некада
Кад сејасмо заједно ми...
Могли смо бити срећни,
Ал ипак ето нисмо
Јер неко нам рупи среће сјај!

Сада, док седим сам у ноћи,
Помисли на ме и наше сње,
Помисли на непролазну срећу
На љубав која вечно траје.

Ако ме ипак желиш заборавити,
Покунај, желим ти срећу!
Али зато ЗБОГОМ не реци никад
Заборавитите не могу и нећу!

Ђуричић Весна
уч. II године
усмереног образовања

КИПНО ВЕЧЕ

Како је топло у овој вечери
кад срце прожима туге самоћа,
вечери пуној бола дупе
вечери изгубљених нада,
вечери између жеља....
и постојања и нестајања.

Суморно за ме и хладно
ово тихо и сетно мајско вече,
прачено топлим уздасима
и капима тужне кише,
снажним и потресним
и болним откуцајима срца...
Ах, вече је ипак тихо!

У тужној ноћи овој
самоћа осваја срце моје
те осећам, схватам, разумем
све људеи
њихову неизмерни жељу,
жељу за срећом.

Многи су срећни,
ал неком живот ко камен тоне,
јер некога осећаји...
са бићем својим
тихо и неприметно
за неким тузи и вене.

У овој суморној и кипној ноћи
у умирању још једног дана
моје срце се на комаде цепа,
јер живот преста за мене
од тренутка кад остах сама.

У овој тужној ноћи
слухам музику мајске кише,
музику садржаја тужног...
Она је са мном, ја са вом,
ми смо сада заједно обе
откада са мном ниси више!

Ђуричић Весна
уч. II раз.
усмереног образовања

ПЕСМА ЈЕ УТЕХА БАЈНА,
ПЕСМА ЈЕ ЗВЕЗДА СЛАЈНА!
ПЕСМА ПОМАЖЕ СВУДА СТИЖЕ,
ПЕСМА СНАЖИ, ПЕСМА ДИЖЕ!

ПЕВАЈМО ЈЕ ЗЕТО СВИ,
ВОЛИМО ТЕ ПЕСМО СВИ!

С Е Т А Њ Е Н Е М А Г А В И Ш Е !

С

Угасио се један млади живот! Увело је петнаест великих ружа и нај-
лепшем цвету! Нестао си ТИ... Отишао си заувек! Сви смо те молили да
не одлазиш... али тинас ниси могао чути!

Родио си се у петак, 23. августа 1963. године,
Свој млади живот завршио у понедељак, 9. септембра
1978. године. Живео си животом 15 година и 47 дана!

Понедељак, поподне...
Леп октобарски дан...
Најлепши у мом животу
Мени знан!

Ипак сузе су стигле,
Сузине прерано
Да разоре дупу
И срце рањено!

А како је све...
Било тако лепо,
Тако брзо прошло!
Како ћемо сад
Погледати свет...!
А и све ово што је
После ТЕБЕ дошло!

Али свако лепо
веома кратко траје...
А у сваком лепом
По нека суза недостаје.

Понедељак поподне...
Вест је тепка стигла
Нама свима тада...
Понедељак... вече...
угаси се свака нада!

А

Нема више једног дечака, нема друга Саве! Напруг је залутао суро-
вом стазом са које нема повратка. Отишао је вечну таму... и глас се
вегов више чути неће! Нестао је млади живот у 15 лету, живот који
је тек требало да цвета пун радости и среће. Угасио се живот веков
као пламен угашене среће. Срце вегово више не куца, део другарства с
изгубио.

Недостајаће нам Савине пале, леп осмејак, осећајна реч!
Остале су векове оцне у дневнику недоцењене!
Остале су у нама очи плаве!

Био је поштен и волео све,
И био вољен од свих за све!

Другарско је највећа срећа,
Другарство је нама све!

Изгубити друга доброг?! Ах, не... НЕ!

- В

Ове је јесени заувек престало
Једног друга срце да куца!
Ове јесени угасио се живот један
Млад и неискусан!

Магле се сада спуштају
Да прекрију вегово лице,
Да сакрију сузе наше
Уплакане другарице.

Отишао је у неповрат
Оставивши недовршено све
Идеале, слике вољене
Оне велике, па и мале!

Ове јесени нестао је он,
Угинуло је 15 првених ружа
Онда када је живот почео
Онда када почиње тек да
Све нам даје и топло пружа!

А

Само, ишао си напред! Окренуо се ниси! Тражио си од живота да ти да
све! И тек што је жеља твоја постајала јавом радости и лепоте не-
стаде Ти! У јурбаи твојој претсе живот твој!
Окренути се више не можеш да видиш утучену мајку-сломљено срце,
онемелог оца, изненађеног Ивицу... све! Оставио си и једну девојчицу
уплакану сву, којој ћеп толико недостајати!
Другарско је најлепша љубав, неугасива племена, из срца неизбрисива,
вечна. И зато Само, сада тамо негде у неком бескрају, добро знај да
увек са нама ТИ!
Твоје Само, другарице.

ДОМОВИНО, ТИ СИ КАО ЗДРАВЉЕ.....КАО ВЕЧНА СЛОБОДА И СРЕЋА!

ОТАЏБИНИ

Они обринци голих планина,
Оне дивне плодне равнице,
Она дивна мирисна поља,
Део су ове моје земљице.

Ова земља моја мала
Храброг народа свуда има.
Кад се спомене ОТАЏБИНА
Када се спомене МИР,
Родољубу сви су ту,
Спремни живот да дају.

Кипа пада, кипа лије,
Мраз стеже, снег снежи,
А људи, слободе борци,
Неуморно свуда бдију
Загладу слободе носе,
Знамене које се вечно вије.

Храбром и смелом родољубу
Препрека никад било није,
Ни кипа, снег, слуја, град
Них никада омела није.

Отаџбино,
Чврстим корацима краћу даље,
Освајачу увек лекције дају
Као одговор пте ће их снаћи
Ако ступе на Југославију.

Новковић Воја

уч.VII-2

ЖИВОТУ ЗЕМЉЕ МОЈЕ

Живот земље ове нама пружа
Игру, игру, срећу највећу.

Живот је твој стварност
У нама свима
Народима нашим,
У целом свету!

Маптају деца, маптају људи!
И свако се труди
Да нешто ново и лепо створи,
Да све народе пробуди
Да у слободи и равноправности
Живе и раде,
Да свима народима лепо буде.

Максимовић Снежана

уч.VII-2

ТИТО

Тито је човек велики,
Тито је симбол мира,
Тита у срцу носимо,
Тити је наша љубав,
Омладине, пионира.

О Титу своје снивамо
За Тита стихове пишемо
Војеном вођи у рату и миру
Поносни од срца кличемо:

Ми смо Титави—Тито је нап!

Глишић Слађана

уч.VII-2

29. НОВЕМБАР

29. новембар 1945. године!
Република наша мила
Почиње да шири своја крила!
Почиње да нице и цвета,
Почиње да листа и блиста!

Рођендан јој слаavimo
Уз песму, радост и веселе,
Од срца јој честитајмо
Дан нашег слава, среће
Са вечним нашим заветом:
Нико те дирнути неће!

Ми туђенећемо,
Али своје не дамо!
Већ га увек срцем бранимо,
Радничка класа да влада
А равноправност
Међу свим народима буде,
Да цвеће братства цвета,
Да вечна љубав стално нице,
И слобода вецита за све буде!

Новковић Воја

уч.VII-2

БУДИТЕ САРАДНИЦИ НАШИ !

ДОСТАВЉАЈТЕ НАМ ЗА СЛЕДЕЋИ
БРОЈ "ПОЛЕТА" РАДОВЕ СА
МАЈСКИМ ТЕМАМА!
ПИШИТЕ! ПИШИТЕ!

НАШ ПИОНИРСКИ ОДРЕД "БОШКО БУХА"

Рад Пионирског одреда "Бошко Буха" одвијао се према усвојеном плану за школ. 1977-78. годину. Успех ученика се побољшао за 1,1%, четири ученика је награђено дипломом "ВУК КАРАЏИЋ". Из 24 одељенске заједнице 206 ученика је заодличан успех награђено књигама.

У спортском делу рада пионира одбојкаши и одбојкашице освојили су прва места на општинском такмичењу, а на зонском четврто односно пето место на Олимпијади у Суботици.

На општинском такмичењу научних група наши математичари су освојили сва прва места и то Илић Љиљана, VII-3, Канаčki Сава, VI-3. Прво место на општинском такмичењу освојили су млади физичари, а наша Обрадовић Сава била је прва и као таква освојила на првенству САП Војводине пето место.

Хор наше школе заузео је на општинском такмичењу прво место и квалификовао се зонско такмичење на коме је такође достојно репрезентовао нашу школу. На овом такмичењу редоследа није било.

Наш пионирски одред највише се залагао на даљој сарадњи и пирењу братства и јединства са братским одредом и Основном школом "25. МАЈ" из Сирача, а посебно на размени литерарних, ликовних и техничких радова као и домаће радиности.

Активност нашег одреда посебно се огледала у обележавању и прославама наших значајних датума историје.

За нову школску 1978-79. годину усвојен је ПРОГРАМ РАДА. У њему је посебна пажња посвећена основној делатности одреда. Ево извода из истог:

1. Основни програмски задатак Пионирског одреда и сваког пионира је оспособљавање за рад и стицање знања и постизање што бољег успеха у школи.

2. Пионери ће се оспособљавати кроз самостално вршење дужности.

3. У овом периоду организационо учврстити рад слободних активности.

4. Пионирски одред ће свечано обележавати значајне датуме школе и социјалистичког друштва.

5. Сарадњу са збратимљеним одредом "МОША ПИЈАДЕ" Основне школе "25. МАЈ" из Сирача одвијаће се кроз до сада утврђеним облицима сарадње: дописивање, међусобна информисање о успесима пионирског одреда, разменом литерарних, ликовних и техничких радова.

6. Одељенске заједнице ће у оквиру друштвено-корисног рада изводити акције у одржавању зеленила у селу и простора школе.

7. Пионирски одред, одељенске заједнице пионира и самоуправни органи одреда и пионирских одељенских заједница активно ће се укључити у организовање активности и такмичења која ће се спроводити у секцијама и друштвима нашег одреда.

И тако још доста задатака и обавеза прихватио је наш одред за нов период у који улазимо са пуно наде да ћемо све остварити.

Букацинов Петар, уч. VII-3

Пионирски Одред "Бошко Буха" одржао је 14. октобра 1978. године Збор пионира наше школе, којем је присуствовало око 500 пионира и пионирки заједно са својим наставницима.

Збор је резимирао резултате рада у протеклој 1977-78 години и усвојио низ програмских задатака за наредни период 1978-79. год.

Пионери ће се оспособљавати за вршење самоуправних дужности и права кроз заједничко договарање, планирање, игру, кроз све облике слободних активности пионирске одељењске заједнице. Посебна пажња и као пети задатак сваког пионира и одреда је оспособљавање за рад, стицање нових знања и тиме бољег успеха. Поред тога одред ће ће свечано обележити Дан Републике, Нову Годину, 1. мај, 25. мај, Дан школе, Дан ЈНА, Дан ослобођења места и др.

У свом раду посебно је зацртана сарадња на свим нивоима и облицима са основном школом "25. МАЈ" из Сирача. Најосновнији задатак је развијање братства и јединства наших младих генерација и чување тековина Револуције и НОБ-а. Сарадња с братимљеним одредом "МОША ПИЈАДЕ" биће разноврсна - дописивање, размена радова, размена искустава у раду и сл. Посебна пажња биће посвећена пријему пионира у Омладинску организацију Југославије, у Сирачу и Баваништу, измену посета, заједничких излета и сусретима планираним екскурзијама.

Неговаће се и даље развијати у нашем одреду друштвено користан рад како у школи тако у селу. Ученици - пионери учествоваће на свим како школским тако и други такмичењима на свим пољима рада - науци, култури и спорту.

Радић Мирјана, наст.

ЈЕСЕЊИ КРОС

Крос за школску 1978-79. годину одржан је 7. октобра 1978. године, на истој стази као и раније у нашој пуми. Учествовало је 204 ученика и ученица којима су били подељени у 19 група. Победници по групама су:

V РАЗРЕД - ДЕВОЈЧИЦЕ:

Прва група: ШТЕТИЋ СВЕТЛАНА, V3 Друга група: СИМИЧИЋ ЉИЈАНА, V-2

V РАЗРЕД МУШКАРЦИ:

V-1: Стојановић Станиша V-2: Тодоров Јован V-3: Журжинод Горан

VI РАЗРЕД - ДЕВОЈЧИЦЕ:

I група: Ђорђевић С.-VI-1 II група: Златар В.-VI-2

VI РАЗРЕД - МУШКАРЦИ:

I група: Трифунов Д.-VI-1 II група: Станковић П.-VI-3

VII РАЗРЕД ; ДЕВОЈЧИЦЕ:

I ГРУПА: Миленовић Зорица, VII-3 II група: Равин Љиљана, VII-2

VII РАЗРЕД - МУШКАРЦИ:

VII-1: Ника Никола VII-2: Глуваков Живан VII-3: Ђорђевић Ђурица

VIII РАЗРЕД - ДЕВОЈЧИЦЕ:

VIII-1: Дончић Зора VIII-2: Стојић Биљана VIII-3: Станковић Гордана

VIII РАЗРЕД - МУШКАРЦИ:

I ГРУПА: ТОЂЕВИЋ ЗОРАН, VIII-2 II ГРУПА: МИТРОВИЋ НИКОЛА, VIII-3

Крос је у потпуности успео и оправдао његово свакогодишње одржавање. Наше је мишљење да би још лепши био пролећни крос, те предлагемо да се и он уведе обавезно.

Никапиновић Стојан, наст.

PREPIS

Posle časa matematike sto-

jenke Stenčulj ljututo reče:

- Ja više neću da sedim sa

tpbom, Snežo!

-A zašto?-začudjeno upita

Snežena Maksinović.

-Pa zeboga, ne mogu ništa od tebe da prepisem!-odgovor joj

Stojanka.

Glišić Bldja, VII-2

BANKA

Na času Domaćinstva Saša

Milošević i je okretali smo se

i uzimali Sanji i Jasmini sve-

ske, olovke, gumu. Kad je Sanji

to dosadilo, rekla nam je:

- Pa dobro, šta smo mi ovde?

Narodne banke!?

-Ma kakii narodna! Vi ste pra-

Vojvodjenske banke!-odgovorio

Sam Sanji.

Pučijašević Goren, VII-3

O...O...O!

Na času srpskohrvatskog je-

zika Djordjević Jovica priča

ste se zbilo na odmoru

-Igrali smo se "Bendokan" sa.

Tek u jednom trenutku Milen zva-

ni VUK ertlauknu dižući jednu

nogu i gubeći ravnotežu: "O...o

...o...o...o...ja..."itresnu o

beton!

-More nije pao Milen Vuk,

Već vučja koža!-dopuni nastav-

nik Drogen Živković, jer je Mi-

suv bio trska.

ZABELEŽKA

Na času matematike Steve

Milošević-Pacov i Drogen Sten-

ković-Megarec zamenili su list.

Nastavnica Ljiljana Jocićinović

to primeti i reče:

- Hajde, brže na svoja mesta.

Drogen prolzi pored Steve,

a Steve se skloni ustranu i po-

kloni rekavši glesno:

-Izvolte! Dane imaju prednost!

U razredu opšti smeh.

B:M.VII-3

BONBONA

Na kraju časa srpskohrvat-

skog jezika, dok je nastavnik govorio o

nastavnim rečenicama, Stojanov

Snežena-Čiček videla je u

nastavnikovoj ruci bonbonu te

Reširenih očiju pogleda u bonbo-

nu, Stevan Milošević-Pacov to pri-

meti pa reče:

-Pazi Snežo, da ti ne ispadnu

oči!

Njena kolegica, Milenović

Horica-Zečke "razvuče usta i ne-

koliko puta nlijacnu.

Obradović Dragiša, VII-3

KOLEGA

-Hej, video sam danas ne pi-

jaci čiviluk od ovnujskih i volov-

skih nogova!

-Zdravo i živi bili, kolega!

reče Djordjević Djurica-Oven Voji

Stanojići-Voš.

Obradović Dragiša, VII-3

"PRE ILAVANJE"

Počeo je čas srpskohrvatskog

jezika. Neko pokuca na vrata. Pošto

nastavnik draga reče "slobodno"

udje direktor Vladislavljev Djura

pareče

-Potrebna su mi petorica uče-

nika da sredimo neki materijal.

Ze direktorom su pošli Voje

Novković, Stojan Jakšić, Maletin Bojan,

Perica Stanković i Ruvan Joven.

Dok smo pomagali direktoru,

u kancelariju udje nastavnica mu-

zičkog vaspitanja Dasa Veljković,

pa ne videvši direktora reče neu-

-Sta ćete ovde? Zar vas i ovde

more direktor da "PRE ILAVA?"

Direktor i mi smo se sletko

nasmejali, a i nastavnica pomalo

zbunjeno.

Maletin Bojan, VII-2

P I Š I T E N A M I